

at den Dør ikke mere kan lukkes op. Der er vist ingen anden Vej at gaa end den at opfylde Grundloven, og jeg vil indtrængende opfordre den højtærede Konseilspræsident til at opfylde det Løfte, han har givet mig, og snarest freikomme med Forslag.

For godt en Maanedstid siden havde vi til Behandling og vedtogte her i dette Ting et Forslag om en Garanti for visse Banker, hvorved Staten stillede en Garanti af indtil 10 Mill. for derved at faa standset den Bevægelse, der var oppe. Den højtærede Finansminister mente, som for øvrigt vi alle, at vi derved kunde holde nogenlunde tilbage de Ulykker, der kunde følge af det Krak, der kom. Jeg henstillede den Gang til den højtærede Finansminister at lade anstille en alvorlig Undersøgelse af denne Sag, saaledes at man fik klar og tydelig Rede paa, hvor Skylden var. Den højtærede Minister gav mig ikke noget Svar, og jeg kan egentlig godt forstaa det. Tiden var jo kort, — ærede Medlemmer ville erindre, at vi førte Forslaget gennem Tinget i Løbet af nogle faa Timer, saa alene af den Grund kunde det maaske være vanskeligt for den højtærede Minister at svare mig, ligesom det ogsaa kunde tænkes rimeligt, at den højtærede Minister ikke paa dette Tidspunkt ønskede at svare. Men i den Maanedstid, der nu er gaaet, er der sket en Del paa dette Omraade. Den højtærede Minister har i Folketinget antydnet, at han kunde være med til eventuelt at nedsætte en saadan Kommission til at foretage en kriminel Undersøgelse. Det forekommer mig, at Befolkningen, som skal betale disse Penge, saafremt det ikke lempes sig saa, at den slipper fri, hvad vistnok ikke ret mange have Tro paa, ogsaa har Kræv paa at faa Oplysninger om, hvorledes Forholdene have stillet sig, og hvorledes denne Sag har udviklet sig. Der er jo egentlig kun under Finanslovens Behandling Lejlighed for den højtærede Finansminister til at freikomme med saadanne Oplysninger, og jeg vil gerne give ham denne Lejlighed. Der har selvfølgelig været skrevet og talt meget om denne Sag, den har sat Sindene ganske alvorligt i Bevægelse, og det er ikke saa underligt, fordi mange Menneskers Velfærd har været afhængigt af den, og mange Mennesker have følt de Ulemper, der fulgte med. Der har været fremsat mange forskellige Beskyldninger mod forskellige Folk, og der er givet mange Forklaringer over, hvorledes denne Sag fremkom. Jeg kunde

herom ønske at rette nogle Forespørgsler til den højtærede Minister.

Det blev antydnet af mig, da det før nævnte Lovforslag var fremme, at den ene af disse Banker sagdes at være kommen ind i denne Misère paa en noget kunstig Maade, idet andre Banker, som havde haft mislige eller meget tvivlsomme Foretagender; havde skubbet dem over paa denne Bank og derved drevet den til Ruin, kort sagt, at denne Bank var bleven behandlet ligesom — ja, det er saa længe siden, jeg læste min Bibelhistorie, at jeg ikke husker det saa nøje, men Jøderne havde vist i sin Tid den Skik, at de ved Paasketid lagde alle Folkets Synder paa en Vædder og jagede den ud i Ørkenen. Paa samme Maade bleve andre Bankers Synder lagte paa denne ene Banks Hoved, og derefter blev den jaget ud. Jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, om der er oplyst noget i den Retning, og hvad der er oplyst. Jeg synes, at man har Krav paa at vide det. Og jeg kunde ønske at vide, om der i saa Tilfælde er nogen af de Mænd, der i sin Tid have været med til at lave disse Transaktioner, som have Sæde i den Bankkomité, som nu skal undersøge denne Sag. For hvis det er Tilfældet, forekommer det mig, at disse Folk, som jeg udtalte ved den Sags Behandling her i Tinget, derved komme til at skulle undersøge og give Indberetning — kort sagt paa en Maade komme til at være Dommere — i deres egen Sag, og at denne Sag og denne Undersøgelse saa nærmer sig stærkt til Farcen.

Jeg kunde endvidere ønske at vide, om det er rigtigt, hvad der er fremsat adskillige Steder, at Direktøren for den ene Bank — den Bank, der nu maa likvidere, og som skal have et Underskud paa ca. 5 Mill. Kr., siges der, foruden at den har spist sin Aktiekapital paa ca. 12 Mill. Kr. op, — i det forløbne Aar har hævet en Løn paa 25,000 Kr. og en Tantieme paa mellem 47 og 48,000 Kr. Der er 3 Direktører ved denne Bank foruden et Repræsentantskab, som vel ogsaa skal have lidt af Stegen, og det vil da ikke være ganske fejlagtigt at tro, at denne Bankledelse i det hele har hævet dels som Løn og dels som Tantieme henved et Par hundrede Tusind Kroner af det Underskud, der er.

Det forekommer mig, at disse Spørgsmaal ere saa alvorlige, at de maa drages frem. Jeg har set i Bladene, at Direktøren for denne Bank af Helbredshensyn tager sin Afsked til 1. April, og at han tænker paa at rejse til Udlandet for at